Ročník VI.

13. 3. — 08. 4. 2017

ACTIO IN BASILICA č. 5

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n. T-Sever

KRÁĽOVSTVO V BLAHOSLAVENSTVE O TICHÝCH

„Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme“ (Mt 5, 5).

V časoch Ježiša, Jozefa a Márie bol Nazaret veľmi malým mestečkom. Všetci ľudia sa tam navzájom veľmi dobre poznali. Možno povedať, že – ako to už býva v takých malých mestečkách – poznali sa až pridobre. Také malé osídlenia, ako bol Nazaret, majú spoločnú tendenciu, že veľmi rýchlo, prinajmenšom vo vedomí svojich obyvateľov, stávajú sa celým svetom. Veľmi ťažko je dostať sa tam, ale ešte ťažšie je odtiaľ odísť. Veď aj Ježiš mal ťažkosti so svojimi susedmi – nechceli ho počúvať. Kto z obyvateľov Nazareta v časoch Ježiša, Jozefa a Márie mohol by pripustiť, že Nazaret sa stane jedným z najdôležitejších miest sveta, že bude známy, že Nazaret bude „dedičom zeme“?.

Keď myslíme na nášho Patriarchu vo svetle blahoslavenstva tichých, ktorí majú byť dedičmi zeme, môžeme uvažovať o tom, načo je svätému Pavlovi (Tébskemu) dedenie zeme. Možno by bolo lepšie, žeby tichí zdedili kráľovstvo nebeské, a možno ešte lepšie, žeby sa pozerali na Boha? Načo vôbec je potrebná zem učeníkovi Krista? Jeho kráľovstvo predsa nie je z tohto sveta!

A čo viac – keď Duch po krste vyviedol Ježiša na púšť a keď na tej púšti satan pokúšal Ježiša, v jednej chvíli Ježiš počul sľub: Pokloň sa mi a za to dostaneš všetky kráľovstvá zeme! Iba jedna poklona, aby bolo možné dostať do vlastníctva zem? Ježiš odmietol. U prorokov Starého zákona pravidelne sa vyskytuje predpoveď, že všetky národy prídu do Jeruzalema, že Jeruzalem sa stane hlavným mestom celého sveta. V tomto kontexte odmietnutie Ježiša pokloniť sa satanovi a takto získať moc nad celou zemou, napriek prorockej predpovedi, ktorú opakovali v Izraeli, že všetky národy sa stretnú v Jeruzaleme pri jedinom a pravom Bohu, javí sa ako zjavné protirečenie.

Ukazuje sa, že svorníkom, ktorý spája časti tohto paradoxu – Ježišovho odmietnutia a Božej túžby zjednotiť všetkých ľudí spolu v Jeruzaleme – **je ticho, ktoré je jednou časťou blahoslavenstiev. Aby sme pochopili toto blahoslavenstvo, treba sa „pozrieť“ na ticho. Treba vstúpiť do ticha.**

Čo je ticho? Keď nie je zvuk, keď nie je hluk, ale aj keď je nejaký zvuk, nejaký hlas, ale chýba slovo; a ak ideme ešte ďalej a hlbšie, aj keby také slovo mohlo byť, ale niet ho. Ticho je akýmsi nedostatkom, akousi neprítomnosťou alebo skrytou prítomnosťou. Ticho môže vyvolávať dojem nevyužitej šance, stratenej šance. Šance na vyslovenie niečoho, aby som sa blyskol, oslnil, presadil, pochvastal sa – vždy pomocou slova, viac či menej trefného, menej alebo viac hlasného a zvučného. Ale blahoslavení sú predsa tichí, nie hlasní.

Tichá sú rôzne. Ticho môže byť neprajné, nenávistné, agresívne. Také ticho veľmi bolí, raní. Môže byť ticho hluché, ľahostajné, mŕtve –

ticho púšte. Také ticho tiež raní. Ale môže byť ticho aj vľúdne, počúvajúce, ktoré sa veľmi rýchlo stáva tichom tajomstva, vernosti, ochrany, úcty. Možno toto ostatné ticho je najbližšie Ježišovi, ktorý seba ukazoval tichého a láskavého srdcom.

Zastavenie sa nad tichom nevyhnutne smeruje k myšlienkam o komunikácii. Konštatovanie, že žijeme v hlučnom svete, možno v doteraz najhlučnejšom, je už otrepané. Vo svete, kde niet ticha, v ktorom sa ticho stalo rozhodne staromódnym, kde ticho bolo odsúdené do vyhnanstva a odložené do „starého železa“ duchovného života, kde ticho sa na nič nehodí. Na rozdiel od Pavla a starovekých pustovníkov Boh nás vyvádza na púšť veľmi hlasnú, kde je všetko, ale kde zaručene niet ticha. Môžeme si pomyslieť, že na našej dnešnej púšti neustále zúri piesočná búrka, iba s tým rozdielom, že namiesto piesku sú to slová, informácie, frázy, zvuky, ktoré bombardujú, valcujú, ničia človeka.

Ale na tej rozkričanej púšti ticho môže byť aj krížom. Kým sa pohneme v uvažovaní ďalej, musíme sa zastaviť pri tom kríži. Dnešný svet sa nám snaží nahovoriť, že ak zmĺkneme, ak „vstúpime do ticha“, vypadneme z hry. Chce nám nahovoriť, že aby sme dnes boli kýmsi, musíme hovoriť, nie je možné mlčať. Avšak ticho kríža, to je ticho Ježiša, ktorý píše prstom na zem, keď k nemu priviedli ženu prichytenú pri ťažkom hriechu. Ticho kríža, to je ticho Ježiša, ktorý neodpovedá na Pilátove či Herodesove otázky. To je to ticho, ktoré nastáva po Ježišovom zvolaní z kríža: „Žíznim“ a „Je dokonané.“ Ticho kríža, to je mlčanie tvárou v tvár zlu, neúctivosti, nespravodlivosti, to je ticho, ktoré sprevádza nastavenie druhého líca. Nakoľko sme pripravení na také ticho? Nakoľko dokážeme toto ticho oceniť? Nakoľko ho dokážeme počuť?

Nie bezdôvodne sme začali túto meditáciu spomienkou na Nazaret. Ako veľmi Nazaret je v kontraste s vravou dnešného sveta! Ako veľmi je Nazaret v protiklade s Jeruzalemom! **V malom Nazarete bývala Mária, ktorá práve tam bola tichá.** V tíšine Nazareta prichádza Božie Slovo na svet – a potom jeho príchod... Máriou vyslovené „Nech sa mi stane“... vyplýva z jej mlčania, má pôvod v jej tichosti. Ticho Nazareta je predovšetkým tichom Máriinho srdca. Nazaret bez ticha Márie bol by iste miestom ticha nepriateľského alebo prázdneho, bol by mestečkom na zbláznenie, provinciálnym, mŕtvym. Iba srdce Márie dáva Nazaretu silu ticha, ktoré dobýva zem.

Púšť nášho sveta priam volá po ľuďoch tichých, ktorí sú dedičmi zeme. V opačnom prípade tá zem ostane ničia, bude prázdna.

Položme si teda otázky: Ako vyzerá moje ticho? Kedy ho zažívam? Kedy nehovorím, hoci môžem niečo povedať? Ako vyzerá môj vnútorný hluk? Čo vo mne najviac kričí? Čo prehlušuje moje ticho?

No a otázka najdôležitejšia: Kto v tvojom okolí je blahoslaveným tichým? Povedz mu, že práve on je dedičom zeme.

Svätý Pavol, blahoslavený v tichosti srdca, oroduj za nás!

Rozjímania k novéne pripravil o. Piotr Wlodyga OSB, biblista z opátstva v Tyńci.

Preklad z poľského originálu J. Melková

Úmysly apoštolátu modlitby na mesiac apríl

Všeobecný: Prosme, aby mladí ľudia dokázali veľkodušne odpovedať na svoje povolanie a aby brali vážne možnosť zasvätiť sa Pánovi v kňazskom alebo zasvätenom živote.

Úmysel KBS: Aby sme svojím životom aj v zložitých situáciách vyznávali, že Kristovo zmŕtvychvstanie je zdrojom nádeje a pokoja.

Medailónik svätých

Apoštol Viedne, otec chudobných Ján Hofbauer sa narodil 26. decembra 1751 v Tasoviciach na Morave. Bol deviatym z dvanástich detí, ale prežilo len päť. Od detstva túžil stať sa kňazom. Keďže bol chudobný, stal sa pekárskym učňom. Bol veľmi usilovný a zbožný. Majster mu pomohol, aby mohol študovať v kláštornej škole. V roku 1772 vykonal pešiu púť do Ríma a zatúžil stať sa pustovníkom. Po dlhšej skúške ho biskup prijal za pustovníka, dal mu pustovnícke rúcho a nové meno – Klement. On sám si ešte pridal aj meno Mária. Keď Jozef II. zrušil pustovnícke rády, Klement si našiel znovu miesto pekára v kláštore v Klosterbrucku. Mal dvadsaťosem rokov a bol znepokojený. Chcel sa stať kňazom, no nemal peniaze. Každú nedeľu miništroval v katedrále sv. Štefana vo Viedni. Všimli si ho tri sestry, zámožné dámy, ktoré sa rozhodli, že mu poskytnú finančnú podporu, aby mohol študovať. Tak sa dostal na univerzitu. Vo Viedni však vládol protestantský duch, preto so svojím priateľom Tadeášom Hublom odišli do Ríma, kde obaja vstúpili do kongregácie redemptoristov. V roku 1785 zložili rehoľné sľuby a boli vysvätení za kňazov. Neskôr odišli do Varšavy, kde Klement prevzal do správy opustený jezuitský kostol sv. Benna. Vyčistili ho a opravili. Videl okolo seba veľkú biedu. Keďže nemal nič, čím by chudobným mohol pomôcť, rozhodol sa ísť po žobraní. Postupne sa mu darilo prekonávať nevraživosť, ktorú cítil dokonca aj od duchovenstva. Dvadsať rokov účinkoval v kostole sv. Benna. Založil školy, v ktorých sa mohli vzdelávať aj chudobní. V roku 1808 musel kráľ na rozkaz cisára Napoleona podpísať dekrét, ktorým vyhnal redemptoristov z Poľska. Všetko, čo Klement so svojimi spoločníkmi vybudoval, zostalo v troskách. S dvoma spolubratmi odišli do Viedne, kde zostal až do smrti. Tam ho strážili, smel vykonávať kňazskú službu u sestier uršulínok. Napriek stálemu dozoru aj tu vykonával svoju službu horlivo a s láskou. Staral sa o kostol, o čistotu a poriadok. Denne do kostola prúdilo množstvo ľudí, aby ho počúvalo. Veľmi často aj spovedával. Nezabúdal na chudobných a chorých. Koľko vládal, toľko pomáhal. Cisár napokon povolil založiť rehoľu redemptoristov v Rakúsku. Klement síce veci, potrebné k založeniu rehole rozbehol, no nestihol to doviesť do konca. Zomrel 15. marca 1820. Za svätého bol vyhlásený pápežom sv. Piom X. v roku 1909.

Anna Mydlová

MÁRIA, „VĎAČNÁ“ MATKA

Sv. Ján od Kríža vo svojich dielach dáva Panne Márii titul „vďačná“ Matka – v zmysle „plná milosti“. Tento titul jej právom patrí vzhľadom na chvíľu, keď stvorenie vzdychá v očakávaní oslobodenia a ona vysloví svoje FIAT. Mária, „vďačná Matka“ a Panna zároveň, je z dôvodu Vtelenia Slova ponorená vo Svätej Trojici. V Márii konajú Tri Božské Osoby. V jednej z romancí Ján píše, že Mária je „lôžkom“ /.../ topiacim sa v kvetoch, v ktorom sa naplnilo tajomstvo Vtelenia. A na inom mieste, že Mária je svadobnou sieňou Slova:

„A vyslal ho k Panne,
ktorá sa volá Mária.
A s jej súhlasom
vec božská sa udiala:
Sama Najsvätejšia Trojica
Slovo do tela zahalila.“

J. Melková

Obr.: https://sk.pinterest.com/swgiaimo/fiat/

BOČNÝ OLTÁR SV. KLEMENTA V BAZILIKE MINOR

Prežívame čas Veľkého pôstu, ČAS, obdobie, kedy dominuje vo všetkých chrámoch sveta kríž a obrazy umučeného Krista. V našej bazilike naproti bočnému oltáru sv. Pavla Pustovníka sa nachádza oltár sv. Klementa, pápeža, kde v centre nadoltárnej časti vidíme obraz trpiaceho Krista.

LEGENDA

1. Obraz trpiaceho Krista v šarlátovom plášti, s tŕňovou korunou na hlave, ruky zviazané povrazom a v nich trstina. Tento obraz sa v rokoch 1540(?) – 1708 nachádzal na hlavnom oltári chrámu. Po zázraku slzenia obrazu Panny Márie obraz Krista bol premiestnený do bočného oltára. Autor obrazu nie je známy.

2. Svätý Klement, pápež, tretí nástupca apoštola Petra (90 – 101) ako vyhnanec na Krymskom polostrove navštívil kresťanských exulantov, ktorí ťažko pracovali a sťažovali sa na krutý smäd. Na príhovor a modlitbu sv. Klementa vytryskla voda zo skaly. Preto rezbár okolo pápeža umiestnil robotníkov, ktorí pijú vodu z prameňa vytekajúceho zo skaly. Rezbár vložil do výjavu aj duchovný aspekt: voda pramení pod nohami b*aránka* – symbol Ježiša Krista. *„...pili z duchovnej skaly, ktorou je Kristus“ (porov. 1 Kor 10, 4).*

3. Mária Magdaléna, kajúcnica, ktorá sa obrátila potom, ako z nej Kristus vyhnal sedem zlých duchov. Tematicky je tu vhodná vzhľadom na myšlienku pokánia, keďže v centre umiestnený obraz trpiaceho Krista pripomína, že Boží Syn zomrel za hriešnikov.

4. Svätá Margita Kortonská, podobne ako Mária Magdaléna, sa obrátila po dlhšom neusporiadanom živote. Stala sa františkánskou terciárkou a do konca života obetavo slúžila chorým v malej nemocnici, ktorú sama založila. Najradšej rozjímala o Kristovom utrpení. Aj jej postava je tu tematicky umiestnená kvôli obráteniu a kajúcim skutkom.

Celý tento oltár pápeža svätého Klementa je veľmi vzácny, pretože je úzko spätý so Slovákmi. Totiž svätí vierozvestovia Cyril a Metod priniesli na Veľkú Moravu z polostrova Krym práve ostatky sv. pápeža Klementa, ktoré následne odniesli do Ríma vtedajšiemu pápežovi Hadriánovi II. ako dar. Široko-ďaleko by sme márne hľadali oltár z obdobia 12. – 17. storočia, ktorý by bol zasvätený sv. Klimentovi (Klementovi), alebo by mal súvis so sv. Cyrilom a Metodom. Preto sa predpokladá, že jeho patrocínium bolo prinesené z kaplnky blízkeho hradu Čičva, ktorý bol zničený v r. 1711 – 1712. V Cirkvi je totiž zvykom, že patrocínium nezaniká, iba sa prenáša.

Zdroj: Internet a Kniha o. Leandra *Pútnický farský kostol Narodenia Panny Márie*. Spracovala Veronika F.

OTÁZKY OHĽADNE DUCHOVNEJ ADOPCIE DIEŤAŤA

V našej farnosti je chvályhodnou tradíciou, že na slávnosť Zvestovania Pána 25. marca veriaci sa môžu zaviazať na **duchovnú adopciu počatého dieťaťa.** Najčastejšie otázky o duchovnej adopcii a odpovede na ne:

1. Čo to je duchovná adopcia?

Duchovná adopcia je **modlitba na obranu počatého života**. Je to modlitba na úmysel dieťaťa, ktorému hrozí zabitie v matkinom lone. Trvá deväť mesiacov a spočíva v dennej modlitbe jedného tajomstva sv. ruženca – a špeciálnej modlitby na úmysel dieťaťa a jeho rodičov.

2. Aké môžu byť tie dodatočné predsavzatia?

Môžu to byť napríklad: častá spoveď a sv. prijímanie, poklona Najsvätejšej Sviatosti, čítanie Písma svätého, pôst o chlebe a vode, boj so zlozvykmi, pomoc núdznym, dodatočné modlitby (litánie, novény, korunky...).

3. Možno sa podujať na duchovnú adopciu bez dodatočných predsavzatí?

Áno. Dodatočné rozhodnutia nie sú povinné, hoci adoptanti ich prijímajú ochotne.

4. Ako sa zrodila duchovná adopcia?

Vznikla po zjaveniach vo Fatime ako odpoveď na výzvu Matky Božej k modlitbe ruženca, pokániu a zadosťučineniu za hriechy, ktoré najviac zraňujú jej Nepoškvrnené srdce.

5. Aké je ovocie duchovnej adopcie?

Duchovná adopcia účinne lieči hlboké vnútorné zranenia zapríčinené hriechom potratu. Umožňuje matkám znovu získať vieru v Božie milosrdenstvo vnášajúc pokoj do ich sŕdc. Môže sa stať faktorom obrodenia spoločnej modlitby a lásky v rodine.

6. Kto sa môže zaviazať na duchovnú adopciu?

Každý – laici, osoby zasväteného života, muži, ženy, ľudia každého veku. Iba deti ju môžu začať pod dohľadom rodičov.

7. Koľkokrát možno začať duchovnú adopciu? Možno ju začať mnohonásobne pod podmienkou, že sú splnené predošlé záväzky.

8. Treba po každý raz skladať sľuby?

Áno.

9. Možno adoptovať viac než jedno dieťa?

Duchovná adopcia sa týka jedného dieťaťa.

10. Vieme, akej národnosti bude dieťa?

Nevieme. Meno dieťaťa pozná iba Boh.

11. Kde mám istotu, že Boh vypočuje moju modlitbu?

Spoliehame sa na vieru vo všemohúcnosť a bezhraničné Božie milosrdenstvo.

12. Je to hriech, ak sa niektorý deň zabudneme pomodliť modlitbu?

Zabudnutie nie je hriechom. Hriechom je vedomé a dobrovoľné bagatelizovanie, zneváženie prísľubu, ktorý sme dali Bohu.

13. Prerušuje sa duchovná adopcia, ak sa modlitba zanedbala dlhší čas?

Dlhá prestávka (mesiac, dva) prerušuje duchovnú adopciu. Vtedy treba obnoviť prísľub a snažiť sa dodržať ho. V prípade krátkej prestávky treba v duchovnej adopcii pokračovať predĺžením modlitby o vynechané dni.

14. Môžu sa na duchovnú adopciu podujať osoby, ktoré žijú v nesviatostných manželstvách?

Áno, rovnako aj rozvedení.

15. Je platná duchovná adopcia začatá prostredníctvom rádia?

Áno.

16. Musia byť prísľuby duchovnej adopcie skladané slávnostnou formou, iba v kostole v prítomnosti kňaza?

Odporúča sa to.

17. Môžu duchovnú adopciu začať osoby, ktoré sa nezúčastnili prípravy – nemocní, neplnoprávni, starí?

Áno. Môžu to urobiť súkromne.

18. Ako možno zložiť prísľuby súkromne?

Treba prečítať formulu prísľubu (najlepšie pred krížom alebo obrazom) a od tej chvíle sa po deväť mesiacov denne modliť jedno ľubovoľne zvolené tajomstvo sv. ruženca a modlitbu na úmysel dieťaťa a rodičov.

DUCHOVNÁ BLÍZKOSŤ V DNEŠNÝCH VZŤAHOCH – 1. časť

Keď sa ľudia v rodine alebo v rámci priateľstiev stretávajú, vnímajú blízkosť jeden druhého a to im pomáha viac sa otvoriť. Sú však aj také stretnutia, pri ktorých sú ľudia fyzicky blízko, ale ich srdcia sa nepoznajú. Fyzická blízkosť teda nemusí hneď znamenať aj tú duchovnú. Duchovná blízkosť si vyžaduje pripravenosť srdca a to je niečo nadprirodzené, čo môžeme prežívať len vďaka Božej milosti.

Fyzická blízkosť znamená, že toho druhého vidíme zrakom, počujeme ho, môžeme sa ho dotknúť a viesť s ním živý rozhovor. V duchovnej blízkosti však ľudské zmysly a vnemy nestačia. Tam je potrebná vnímavosť srdca, ktorá pochádza z hlbokej modlitby. Len vďaka modlitbe srdcom poznávame Boha a on nám dovoľuje spoznať, koľko bohatstva prináša duchovná blízkosť, teda stretnutia sŕdc. Najviac nám o takých stretnutiach môže povedať Ježiš a Mária. Keď Ježiš začal svoje verejné účinkovanie, Mária nemohla byť s ním a to jej ako matke prinášalo veľkú bolesť. Na druhej strane vedela, že Ježiš prišiel kvôli všetkým, a nikdy ho pri sebe nezdržiavala. Bola šťastná vždy, keď mohol prísť, a očakávala ho v tichosti a múdrosti srdca. Mária a Ježiš vedeli byť spojení srdcom. Ona vedela, čo prežíva On a On vedel, čo je v jej srdci. Mária poznala Ježiša viac ako jeho učeníci, ktorí s ním boli každý deň počas verejného účinkovania; vedela, že nie je pochopený, že ani jeho Dvanásti mu nerozumejú tak, ako mu rozumie ona. Ježiš to tiež vedel, ale toto tajomstvo ostalo len medzi nimi a oni nikdy nežiadali od človeka viac, ako im mohol dať. Keď sa Mária a Ježiš stretávali, nemuseli pritom veľa hovoriť. Oni si dokázali čítať z očí a zo sŕdc. Stačilo, že boli blízko seba a takto, v duchovnom rozhovore chválili nebeského Otca. Oni poznali vzácnosť ticha a plytkosť slov. Ich srdcia vedeli odpočívať v srdci nebeského Otca, ktorý bol ich štítom a najdrahšou ochranou. O týchto stretnutiach môžeme veľa rozjímať a zobrať si z nich niečo do svojho života.

My máme pomýlenú predstavu o stretnutiach. Nevieme počúvať a tichu sa vyhýbame. Na duchovnú blízkosť nemyslíme, lebo je nám to veľmi vzdialené. Ale Pán nám vo svojom milosrdenstve ukazuje aj tento smer, aby nás tak posvätil a živil nášho ducha. Chce, aby o duchovnej blízkosti rozmýšľali zvlášť mladí, pretože práve u nich dochádza k pokrivenému obrazu o vzťahoch. Mladí ľudia sú očarení všetkým, čo ich obklopuje, a to je správne. Majú byť radostní a vďační za všetky dary. Často ich však toto očarenie vedie do priepastí. Pán ich však pozýva, aby si na neho nachádzali čas a modlili sa srdcom. Tak bude môcť viesť ich vzťahy, aby boli bezpečné a sväté. Mladí ľudia prestávajú dbať na úctu k sebe samým aj k ostatným. Ak vstupujú do vzťahov, nechávajú sa viesť jedine citmi a nemajú problém brať si na seba roly, ktoré patria do manželstva. Nemajú problém bývať s niekým, s kým nie sú zosobášení, nemajú problém dať celé srdce človeku a dovoľovať to, čo nie je sväté a čisté. To spôsobuje veľkú bolesť Bohu a Božej Matke. Oni nás takto nevychovávali ani nám nedali taký príklad správania. Vzťah, v ktorom je hriech, nie je vedený Bohom, pretože mu to tí dvaja nedovoľujú. Taký vzťah ničí srdcia, a to nielen tých dvoch, ale celej Cirkvi. Zápach toho hriechu sa šíri do celého tela Cirkvi a poznačuje aj iné údy. Tu je veľmi dôležitá ráznosť rodičov. Aj Mária a Ježiš vedeli byť rázni. Vedeli a vždy vedia povedať, čo je hriech, aby nás chránili. Už je len na nás, či sa budeme tvárit, že nepočujeme, alebo počúvneme. Láska vo vzťahoch sa prejavuje úctou. Dá im vnímavosť, aby vedeli rozlíšiť spravodlivosť od klamstva a bude ich chrániť. S Bohom je vždy požehnané aj manželstvo.

Pokračovanie v ďalšom čísle.

Autorka textu Simona Nováková je nevidiaca študentka.

OZNAMY Z ARCIDIECÉZNEHO ÚRADU V KOŠICIACH

POĎAKOVANIE

Boží hrob: Kongregácia pre východné cirkvi nám listom zo dňa 2. 12. 2016 vyslovuje vďačnosť za zbierku v našej arcidiecéze pre Svätú zem, ktorú konáme pod názvom „Boží hrob“. Z Košickej arcidiecézy sme odoslali 75 498,76 €.

Dobročinné diela Svätého Otca: Štátny sekretariát nám zaslal list z 9. 1. 2017, v ktorom ďakuje veriacim našej arcidiecézy za zbierku „Dobročinné diela Svätého Otca“ vo výške 42 198,60 €.

PRÍPRAVA NA MANŽELSTVO

Komisia pre pastoráciu rodín ponúka víkendový Kurz prípravy na manželstvo pre snúbenecké páry, zvlášť tie, ktoré nemôžu absolvovať prípravu vo farnosti. Kurzy budú v penzióne Augustineum v Bardejovských kúpeľoch v termínoch: Od piatka 28. 4. 2017 (začína večerou) do pondelka 1. 5. 2017 a od piatka 5. 5. 2017 (začína večerou) do pondelka 8. 5. 2017 (kurzy končia obedom). Snúbenci majú zabezpečený nocľah (oddelene muži a ženy) a stravu; cena za ubytovanie a stravu podľa cenníka penziónu. Ďalšie informácie na : www.domanzelstva.sk

Z LISTU ARCIDIECÉZNEJ CHARITY KOŠICE

Dôstojný pán farár, drahí veriaci! Máme pred sebou vzácne pôstne obdobie, počas ktorého sa môžeme zastaviť a zahĺbiť sa do tajomstiev Ježišovej obety. Sme Vám veľmi vďační za Vašu aktívnu pomoc pri realizácii zbierky v kostoloch. Úprimne ďakujeme i za Vaše modlitby, ktoré sú pre našu službu dôležitým pilierom.

Finančné prostriedky z jesennej zbierky vo výške 78 644,40€ vieme premeniť na konkrétne financovanie projektov, na skvalitnenie sociálnych, zdravotníckych a humanitárnych služieb. Len v minulom roku sme v našich zariadeniach pomohli viac ako 3000 ľuďom. Sieť zariadení charity pomáha na území našej arcidiecézy, snaží sa skvalitniť život rodinám v núdzi, osamelým seniorom, jednotlivcom i deťom, sprevádza zomierajúcich pri odchode do večnosti a pomáha pozostalým zvládať ťažkú životnú situáciu. Bez Vašej pomoci by sa činnosť charity musela obmedziť, mnoho ľudí by ostalo bez strechy nad hlavou, bez možnosti využívať služby opatrovateľov a ošetrovateľov, veľa detí by trávilo svoj voľný čas na ulici bez vedenia a formácie. Podarilo sa nám pokryť časť nákladov na prevádzku Hospicu Matky Terezy v Bardejovskej Novej Vsi, investovali sme do interiérových úprav charitných denných stacionárov v Snine, Sabinove a v Humennom. Kontinuálne pokračujeme v Národnom projekte na podporu opatrovateľskej služby a v Projekte potravinovej pomoci ľuďom v hmotnej núdzi.

Vďaka Vašej aktívnej účasti môžeme naše poslanie napĺňať a skvalitňovať. Za Vašu ochotu a pomoc pri rozvíjaní charitného diela Vám a Vašim farníkom vyslovujeme **Pán Boh zaplať!**

S katolíckym pozdravom
Ing. Cyril Korpesio, riaditeľ charity
a Mons. Bernard Bober, arcibiskup- metropolita.

Z farskej matriky

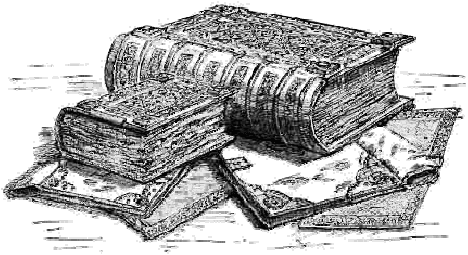

KRSTY: Katarína Bielová, Jakub Janok, Lucia Ajbenová

POHREBY: Vojtech Fišman (92), Anna Topolančinová (69), Ján Kanaláš (62), Ján Marcinčín(80)

OZNAMY

1.V období Veľkého pôstu vás srdečne pozývame na spoločné pobožnosti Krížovej cesty, ktoré sa v našej bazilike konajú v stredu o 17.30 hod. pre deti, v piatok o 17.30 hod. pre mládež a v nedeľu o 14.30 hod. Na budúcu nedeľu nás Krížovou cestou budu sprevádzať otcovia rodín.

2. Srdečne pozývame na gospelový festivalový večer Gospel song 2017, ktorý sa uskutoční v sobotu 1. apríla o 19.00 hod. v Mestskom dome kultúry.

3. Aj tento rok môžete poukázať 2 % z dane pre Občianske združenie BAZILIKA VRANOV, ktorého náplňou je zachovávanie kultúrnych hodnôt a rozvíjanie rôznych aktivít v našej bazilike a farnosti. Potrebné tlačivá si môžete vyzdvihnúť pri vchodoch do baziliky a v kancelárii.

4. Náš spolubrat Martin Gajarský, rodák z Trnavy, dňa 25. 3. 2017 na Jasnej Hore zložil večné sväté sľuby v Ráde svätého Pavla Prvého pustovníka. Zverujeme ho do vašich modlitieb.

Liturgický kalendár

25. 3. – So: ZVESTOVANIE PÁNA; slávnosť
Po polnoci z 25. na 26. marca sa mení čas zo zimného na letný
26. 3. – Ne: 4. PÔSTNA NEDEĽA (LAETARE) – Nedeľa radosti
30. 3. – Št: Sv. Ján Klimak, opát
1. 4. – So: Prvá sobota v mesiaci
Dodržiava sa zvyk zahaľovania krížov a obrazov v kostole
2. 4. – Ne: 5. PÔSTNA NEDEĽA; výmena ružencových tajomstiev
4. 4. – Ut: Sv. Izidor Sevillský, učiteľ Cirkvi; spomienka
5. 4. – St: Sv. Vincent Ferrero, kňaz; spomienka
6. 4. – Št: Prvý štvrtok v mesiaci – Deň modlitieb za duchovné povolania
7. 4. – Pi: Sv. Ján Krstiteľ de la Salle, kňaz, zakladateľ rehole; spomienka
Prvý piatok v mesiaci
8. 5. – So: Sv. Albert, jeruzalemský patriarcha a mučeník; ľubovoľná spomienka

Informačný bulletin
Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.
Určené pre vnútornú potrebu farnosti.
Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.